

Κανσαντίνου ῥεσίνου τοῦ κοεῖν. ἔξήκτισις ἢ ἑτάσασ
 τὰ φαρμακὰ τοῦ ἀγατέ^{ου} ἀπε^{ου} φράσις. (σω-
 πτικὴ ἔξήκτισις καὶ πολλὰ ἄμορφη ἀμάθη καὶ να-
 κητολάειν ἑαε ἀνοστήν ὑψηλοτάτην καὶ ἀληθεστάτην
 σαφείαν καὶ διδασκαλίαν ἔχει οἰοῦνται αὐτῶν.

Σηλθεν ὁ σπῆρων τοῦ σπῆρον ἀσόρον αὐτοῦ.
 καὶ ἐν τῷ σπῆρῳ αὐτοῦ, ἀμαῖ ἔπεσε φαρμακὸν
 ὀδόν, καὶ ἔλθε τὰ πτεγνά τοῦ ὀύου, καὶ κατέφθην
 αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὴν πετρωδὴ, ὅπου
 οὐκ ἔχειν πολλὰ. καὶ εὐθέως ἐξάνετρε δατόμη
 ἔχειν ἀποστῆς. ἡλίου δὲ ἀνατήλαντος, ἐκαυματι^ς.
 καὶ δατόμη ἔχειν ἔλθαν ἐξερσάνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσαν
 ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἰῶκαν θαι καὶ ἀπέ-
 φθιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὸν γὰν καλὴν, καὶ
 ἐδίδου καρπὸν. ὁ μὲν, ἕκατόν. ὁ δὲ, ἐξήκον. ὁ δὲ,
 τετράκον. ὁ δὲ χωνῶτα ἀκούην ἀκούέτω:

Ἡ ἔξήκτισις ταύτης τῆς φαρμακῆς, ἔνα αὐτῆ. ἔξήκ
 λείη ὀσπῆρ. ἔτσιω ἐξέβη ὁ τεωρτὸς ἔνα σπῆρ ἰτὸν σπῆρ
 αὐτοῦ. καὶ ὅταν τὸν ἔασερνε, μέρος μὲν ἀπὸ τοῦ ἔτσιου